

# **CRÓNICA**

**1998 - 99**

## CRÒNICA 98-99

Aquest any és el 40 Aniversari de la Filà com a tal constituïda. Són 40 abrils tenyint de verd els carrers d'Alcoi i aportant cada any un petit gra en la representació de les festes. Quaranta anys on molts han passat o continuen formant part de la Filà i de la seua història, amb major o menor importància, però amb la màxima il·lusió.

Llaurem la nostra història i alhora que la fem gran, paguem el preu inalterable del pas del temps, o com jo vull creure, Sant Jordi du al seu costat als bons festers. Aprofitem l'aniversari per recordar aquells que l'han fet possible.

En l'actualitat som de les filades més nombroses, amb un alt nombre de gent joves i un futur que es pot palpar.

Comencem el curs fester, com n'és habitual i marca el reglament, amb la Junta Ordinària de Maig, que per motius indefugibles es du a terme el 6 de Juny amb els punts de l'ordre del dia normals, destacant que l'import de la Creuà es redondeja a 10000 ptes.

El primer acte destriable té lloc el divendres 12 de Juny quan es celebren les Bodes d'Or sacerdotals del "Revendo" N'Andrés Pérez González, i en un sopar emotiu és objecte d'obsequis realitzats pels diferents col·lectius vinculats al col·legi. La nostra Filà, com no podia ser d'altra manera, va ésser present i va obsequiar amb un pergami recordatori i la insígnia d'Or de la Filà, que fou rebuda amb emoció i agraïment per part del mateix.

El dissabte 27 i en els Mas dels Capellans és la data triada per a fer la dinà. La climatologia, més que bona, ens va acompanyar amb una alta temperatura. Les perspectives més optimistes d'assistència es varen vore desbordades. Açò, junt amb altres circumstàncies com el mal servici, feren que el comentari general fora de descontent amb el menjar. Així i tot, la festa no va decaure i podem dir que no ens vàrem anar en mal sabor de boca ( mai millor dit ).

Al llarg del mes de setembre es celebra el campionat de cotos de la Filà i després de les diferents eliminatòries, la final es dona entre Llinares i Nacho contra Javier Pardo i Menta, siguent els últims els guanyadors pel mètode de primer engreixar-los i després matar-los, remuntant un dos a zero, que ja sabia a victòria. La falta en el

reglament de cotos del control "antidòping" va jugar a favor dels guanyadors, que quan van vorer que el triomf perillava, feien aparèixer una misteriosa botella de Cinzano, que servia de elixir miraculós.

Bromes a part, els justos guanyadors, de nou, arribaren a semifinals on es va perdre contra els contrabandistes.

El 25 de setembre es celebra el primer dels "ensaïos" amb l'atenuant de produir-se en Penàguila, cosa proposada per la banda de música, donat que era el 25è Aniversari que compartien amb la filà, inicialment els "ensaïos" i la Glòria i posteriorment tots els actes de la filà.

Dos autobusos ens van dur allí, on es va realitzar al carrer en forma de refrigeri. La filà per mitjà del seu Primer Tro va fer entrega d'un quadre al director de la banda i a més s'aprofità l'ocasió per fer entrega dels trofeus del campionat intern de cotos. Fou tanta l'emoció dels músics per bolcar-se amb la Filà, que al voltant de l'una de la nit i donada la proximitat de les seues cases, es retiraren per recordar el moment.

Mentrestant, una vegada sense música, ofegàrem les nostres penes en el bar d'enfront fins que l'autobús vinguera a recollir-nos.

El dia 18 d'Octubre és la visita a Fontilles, amb la novetat que s'avança al Mig Any i amb això, al canvi horari cosa que fa que es guanye una hora de llum. Aquest acte cada vegada més multitudinari, sempre hi és ben recolzat per la Filà, encara que enguany no va ser l'any on més representants de la filà van acudir. Així i tot, els que van anar van viure com si la Filà haguera estat en tota la seua totalitat.

Enguany, li corresponia l'anomenament de Fester Veterà a Antonio Vilaplana.

El dissabte 24 és el Mig Any i de nou i sense voler ens trobem, com ja ve siguent costum, en el mateix lloc de la Glorieta. Salsitxes, formatge a trossets i pernil a lllaminadures transparents, el "vermut", i sobretot, la font del cafè imperiosa i imperant, símbol inequívoc del nostre fer. L'olleta es va fer, però un any més no es va poder guanyar.

Més tard, després de desgustar l'olla en la Filà i encara que parega mentida, desfilàrem per Sant Nicolau. La multitud, cosa lògica per la seua part, ens afalagava. Som molts i formosos i en som tants, que el Sergent necessitaria un camió per tal de tenir armes per tots els "cabos".

El dissabte 28 de Novembre un "ensaio" ens reuneix sense cap salvetat, que el seu transcórrer normal i donant pas al proper any i acomiadant-se de l'anterior.

El primer dels actes de 1999 torna a ser un "ensaio", realitzant-se el divendres 22 de Gener. En ell s'aprofita l'ocasió per fer el sorteig del Gloriero Infantil, que recau en Hugo Pastor Balart, fill de Miquel Pastor, i de l'entrega de claus, que li toca al fill de Màrius Gomar. Al mateix temps, el Primer Tro anuncia que aquest any com a mena de boato en l'entrega de claus, es necessitaran una quantitat de voluntaris, eixint una gran quantitat de seguida.

De la resta, continua la tònica del que comença a ser una mala costum, un vermut pobre i un descontent en la música, que deuen haver trobat en un bagul les partitures catalogades com a estranyes i obsoletes. A més les ja rebudes propostes de modificació dels estatuts varen ser el tema en les converses i comentaris en general.

Continuant amb el calendari establert, que ve a ser més o menys d'un "ensaio" per mes, en Febrer cau el divendres 19. En aquesta ocasió Alfonso Torres, Capità Cristià per la Filà Maseros, fa de convidat d'honor en el seu càrrec de capità i l'aportació del nostre petit boato en l'entrega de claus, ens converteix en aliats, de forma petita, en la seua capitania.

Entrant en el mes de Març, ens trobem amb un calendari força apretat. El dia 6, de forma extraordinària i convidats pel nostre Gloriero César Puig, es celebra un nou "ensaio", fent-nos així partíceps a tots de la seua Glòria.

Tant sols amb una setmana de descans, el 18 de Març es realitza el tradicional "ensaio" de Sant Josep, amb una alta participació d'individus. Després de fer-se el vermut i formar, a l'hora dels postres, com n'és costum, un grup de dones venen a paladejar allò típic del moment, la xocolata i els bunyols. Aquest any en som unes quantes menys que l'any anterior, però les que acudiren compartiren formació i una bona estona amb nosaltres.

Per tal d'acomiar aquest mes tant complet, el 27 celebrem l'Assemblea Ordinària amb el que és habitual en ella: petició de festa, segons l'ordre de la roda, i donada la proximitat de les festes es reparteixen els petits almanacs del programa intern, donant data als següents passos a seguir: cadires, tiquets per al menjar, pólvora, etc. Més tard, tenim de nou "ensaio" amb una alta participació, ja que l'Assemblea i la data convoca a més individus del que és habitual. Donat que és l'últim "ensaio", aprofitem per dir

que la tònica del vermut continua sent la mateixa, no destacant per la seua abundança, però fent honor a la veritat, hi ha una notable milloria en l'actitud i s'interpreten les marxes que fins aleshores no s'havien interpretat.

Per començar el mes d'Abril, ens vestim amb pantaloneta curta i samarreta i al llarg dels dies 2 i 3, ens disposem a defensar els colors de la Filà. Aquest any es participa en futbol sala veterà i sènior i bàsquet. Com si s'hagueren solidaritzat uns en altres, els tres equips van acabar amb el mateix resultat i a les primeres de canvi vam ser eliminats, i és que la sort ( més que mai ) ens va donar l'esquena. Els Cordoners en bàsquet, els Mudèjars en futbol sala sènior i els Realistes en veterans, foren els agraciats amb el nostre vist i plau.

El dia 4 a les vuit del matí es convoca als individus al tradicional esmorzar de Glòria i encara i tot l'hora que era, hi va haver una gran assistència. Un gran nombre dels mateixos van vindre junts, ja que havien decidit d'anar a arreplegar al Gloriero del Carrer, César Puig, i acompanyar-lo a la Filà com si d'un pasacarrers es tractara amb tabal i dolçaina inclosos ambientant el recorregut. Mentrestant, el Gloriero de l'Hospital, Francisco Serra Llopis, ja esperava en la Filà. En els seus semblants es reflexava il·lusió i algun que altre nervi, cosa justificada per la rellevància de l'acte i l'ansietat del moment. Particularment, voler el semblant de César en l'arrancà de la Glòria com a fester i "alcodiano", em va omplir de satisfacció per com ho va viure i per com va representar a la Filà. Més tard i sense la pressió del carrer, tots continuaren bolcant-se amb el Gloriero i amic i familiars, fent-li obsequis al llarg del dinar. Més tard i de forma puntual, Paco Miralles ( el Sergent ) ja en el pati duia les armes, les quals no van tardar gens a ser agafades pels xiquets alcodians, que de mica en mica que els donares peu amb gràcia i estima formaren de forma que ja tots nosaltres voldriem voler en moltes esquadres.

La Filà, una després d'una estona, hi era de gom a gom amb motiu del berenar típic. I fent una ullada i després d'un petit sondeig, l'espencat era amb diferència el plat preferit per la gran majoria dels assistents. Cafè i copa i al País Valencià, i els menuts formant com ja havien fent anteriorment. L'entraeta del berenar ja era al carrer i amb això la cara de satisfacció dels pares i a la volta l'alegria de voler la continuïtat i el futur de la Filà.

El dissabte 10 d'Abril vàrem tenir la primera de les entaetes oficials. Donat que era dissabte va ser força nombrosa i la majoria soparen en el local de la Filà i d'ahí anaren a formar.

El diumenge 11 d'Abril, al voltant de les 9'30 h. Ens reunim amb els nostres fills per esmorzar, ja que es la Glòria Infantil. Hugo Pastor Balart és l'afortunat enguany i al finalitzar l'esmorzar va repartir unes agendes i unes llepories als seus companys. Miquel Pastor no va poder ocupar els nervis i més tard l'emoció de vore al seu fill desfilant amb tanta brillantor.

La segona entraeta, aquesta volta per Sant Nicolau, va ser el dimecres 14 d'Abril i encara que era entre setmana hi va haver una gran assistència. La banda, que tocava a un gran nivell va estar recolzada per les dolçaines i es va baixar de forma extraordinària per a goig dels assistents.

El dia 21 d'Abril Els Músics i després d'escoltar l'himne de festes, ja en el pati amb la Filà montada, al voltant de les 21'30 h. a sopar amb la tradicional olleta, olleta que Antuan i Rafael Carbonell feren realment deliciosa.

Enguany i de forma extraordinària vam tenir com a convidats un grup de bombers francesos, per això dels intercanvis culturals. Com a agraïment aquestos feren obsequi a la Filà d'una placa recordatòria, una figura d'un bomber, un plat de ceràmica, vi típic de la regió i unes caixes de confitures i tot açò per un plat d'olla, cosa que em fa pensar que per una mariscà ens haguera tocat una casa adossada. Bromes a part, el Primer Tro també els va fer un obsequi de detalls recordatoris de la Filà.

Després en l'entraeta van formar amb nosaltres i pel que es va vore s'ho van passar molt bé al igual que nosaltres.

Obrint el pot de la màgia de la trilogia i enfundant-se el traje es dona començament, un any més amb l'arrancà de la Diana, i com quaranta anys enrere va fer el seu pare, Rafael Carbonell Pardo és l'encarregat d'arrancar-la. L'arma escollida és l'espasa i la marxa Alcodians. Després es succeeixen en el "cabo" José Vicente Pasqual Corbí, Màrius Gomar López i Ricardo Cascant Payá, alternat llança i espasa segons el gust de cadascun.

En la segona part de la Diana l'encarregat d'arrancar és Silvano Verdú Navarro al so del "pasodoble" "Reina de Fiesta". Aquesta vegada l'arma escollida és la llança. Paco Aguilar Olcina completa els cabos en aquesta part.

Per a la tercera part el "pasodoble" elegit és "El Rey Capità" i César Puig Pereto és l'encarregat de fer les funcions de cabo també amb la llança. Més tard va acabar Ismael Gisbert Plaza.

Al voltant de les 8'30 vam esmorzar en la Filà per afrontar amb forces l'entrà. Després es va produir el desglossament típic del moment, ja que uns tenen que arreplegar les armes en un lloc, els banderins en un altre i els afortunats passar per maquillatge i després vestir-se d'esquadra.

Mentrestant intentem muntar el trencacaps que es forma en el Partidor, Alfonso Torres i la seua Filà els Maseros, fan la seua arribada a la Plaça. La forma escollida per fer-ho, memorant temps anteriors, és a peu i els seus cavallers duent una gran capa amb els escuts bordats de les filaes cristianes. Una vegada allí i des del castell, el veterani més en aquest tipus d'afers Antuan Vicedo a mena d'alcaid va acompanyat per Màrius Gomar alba, qui du les claus del castell. Els segueixen parelles d'alcodians i la representació d'un petit boato format per 29 individus de la Filà vestits amb una mena de xilava amb els colors de la senyera i tocant la percussió. Una vegada completat l'acte, la percussió s'uní a la música del Capità i van acabar amb ells l'entrà.

Quan va arribar el moment, ja preparada la resta d'alcodians, la Filà va iniciar la seua participació en l'entrà de 1999. Com a cap de la desfilada anava el banderí portat per Jorge Molina Segura, parelles d'alcodians i la nostra esquadra. Al so de la marxa "Apòtol Poeta" i porra en ma, Julio Ivañez Seguí arranca l'esquadra. Un poc més abaix José Roberto Peidro Belda el substitueix com a cabo en allò que seria la tònica de l'esquadra, ja que sols hi havien dos cabos per a la primera part.

Enguany, la primera part de l'esquadra va baixar amb un ritme més pausat per a goig de tots i com tot el que és bo s'acaba donaren el rellevament a la segona esquadra, on Carlos Gisbert Pérez va començar de cabo sent ajudat més tard per Juan José Cubero Contreras i Jordi Martínez Juan.

La música ben reforçada pels dolçainers anava intercalant entre "Apòtol Poeta" i "Bonus Cristianus". Com a ressenya comentar que el grup de "La Degollà" és el que habitualment ens acompanya amb l'aportació d'un grup d'alcodians, que gustosos del ja dit instrument toquen per a la Filà.

Tot seguit de l'esquadra, una carrossa porta als xiquets que es diverteixen tirant confetti, seguida d'una altra petita carrossa, que en de castell amb una arcà de la que penja l'escut de la Filà, du a sis petits alcodians, que degut a la seua edat ( encara que hi ha alguna salvetat ) completen el recorregut dormint.

Un grup amb banderins i alcodians amb xiquets de la ma és el que continua, per acabar amb una altra carrossa de tancament on Koki Segura Giner fa les funcions de Cop. Dir que aquesta carrossa no es va completar del tot , ja que estem en el problema que amb una carrossa no és suficient, però amb dos n'és excessiu.

Després de la satisfacció del tenir el deure acomplit, tots a dinar a la filà, encara que en el petit espai del temps, alguns van aprofitar per veure l'Esquadra del Mig, que enguany els tocava als Muntanyesos i l'Alfères Gusmà, que va traure un boato dins de la seua forma de ser, destacant per allò de medieval i guerrer que tenia.

El dinar, més que copiós, ens va reconstituir i es va convertir en un bon moment de festa.

Més tard, per la nit són prous els que acudeixen a la Filà per sopar, on després una disco-mòvil ambienta la nit.

El dia 23 per començar, la segona diana. Enguany toca eixir des del Partidor, on els petits tornen a deixar el nivell molt alt. En la processó de la Reliquia, Jorge Tendero Carbonell és l'encarregat de dur el banderí.

Al voltant de les 12 h. del matí, es celebra missa en el Santuari de Maria Auxiliadora i després continuem la festa amb un pasacarrers, on enguany no vam dur el Sant Jordi que es sorteja en la Filà, ja que Jorge Molina, qui va ser l'agraciat, viu molt lluny del centre. Jordi Seguí aprofità allò destriable de la data i batejaren al seu petits fill Mauro Seguí.

Al llarg del pasacarrers, fem una aturada per refrescar-nos en el Antiguo Sevilla, encara que vam tenir unes petites angoixes, ja que per una estona vam coincidir diverses filaes amb el corresponent embussament.

A l'hora de dinar, tots a la Filà, la qual era de gom a gom i al límit de la seua capacitat per dinar. I per finalitzar el mateix, una pluja de confetti típic i a més, un fum de regals per tots els llocs.

Per la vessarà en la Processó General, sols són uns 35 individus, que participen encapçalats pel banderí, que es dut per Alexandre Arjoa Gisbert i amb Jorge Garcia Albors com a Cop; ací la nostra participació.

Per la nit, sopar en el local de la filà i com es sol dir, fins que el cos aguante, també ambientats per la disco-mòvil. Al mateix temps i pel carrer Sant Nicolau, dues carrosses plenes de regals inicien el seu recorregut, ja que enguany un grup d'alcodians han decidit fer la retreta.

L'experiència resulta més que satisfactòria i el regal que més abunda són les catifes per al ratolí de l'ordinador, que es van llançar a quantitats industrials.

El dia 24 Els Trons i en el semblant de molts el cansament i la falta d'hores de somni perdudes.

La participació d'enguany en el "disparo" és de 65 individus i inclòs m'atrevisc a dir que va ser de les més nombroses.

En un altre dels actes tradicionals després del "disparo" del matí, ens concentrem en el Antiguo Sevilla, on eixe dia la cervesa sabia com mai, amb eixa barreja d'olor i gust a pólvora que la converteix en alguna cosa molt especial. Després de formar allí i passant per la Plaça de Dins, destinació el Trianon, on realitzàrem una altra parada reconstituent. Seguidament i des de la Plaça Espanya i continuant pel País Valencià desfilàrem en marxa mora amb les petites alteracions en les formacions per fugir dels xorros d'aigua que els camions de neteja tiraven a fi d'evitar les restes de pólvora.

Després a dinar eixa mena de caldo miraculós, que tant s'agraeix i intercalant en el transcórrer del dinar alguna que altra formaeta.

Seguidament, aquells que disparen es concentren poc a poc en l'eixida de la Filà, ja que enguany ens correspon eixir des de casa.

Per la nit amb l'aparició de Sant Jordi anem acomiadant l'any fester, encara que al ser dissabte i tindre el dia de descans assegurat, molts són aquells que es resisteixen a acabar i així un grup d'alcodians organitzaren els soparets, mentres altre acabava amb una espectacular entraeta.

Camí del nostre 42é Aniversari, hem deixat un senyal més del nostre bon fer en un any que acabem, on les aigües més en calma contribueixen, encara que no sé perquè en determinats moments propers a festes sorgeixen notícies falses amb malversacions palpables. Aquesta vegada, en Radio Alcoi i com si dels pressupostos

de l'Estat es tractara, s'encaboten en divulgar una notícia falsa, cosa que dona compte de la falta de professionalitat que hi ha en aquesta emissora, ja que ni tant sols es van molestar en confirmar-la, donant lloc amb açò, que tant les persones afectades com la Filà, per mediació de la seua Junta, tingueren que fer el corresponent desmentit.

Ja no pel fet, sinó per la font d'informació, que és el vertader càncer del tema, ja que supose que en defensa del seus propis interessos no va dubtar en utilitzar a les pròpies dones de festers en allò que a mi em sap a paradoxa.

I acabe amb l'ànim de voler molts més abrils tenyint de verd alcodià els carrers d'Alcoi.

**VISCA SANT JORDI !!!**

*Notro Dou regu?*